

jeg glæder mig over, at man Dag for Dag seer mere realiseret, naagt den først kan komme ret istand, naar der sidder en Forsamling for Monarchiets forffjellige Dele. Der er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg vil tillade mig at dvale ved; det har stor practisk Betydning for en stor Deel af Landet; det er allerede blevet berørt af en i Pengeforhold sagkyndig Mand, nemlig Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Balsfreds (A. Hage), og det er det, hvorvidt man vil gaae ved at indkalde den ældre Courantmont. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Balsfreds (Tscherning) meente, at det kun var den af den danske Regjering udstedte Smaamønt, som vilde blive indkaldt, og hvis det blot strakte sig dertil, er jeg enig med ham i, at det vil ikke være saare betydeligt; men hvis al den Smaamønt, som circulerer ikke blot i Holsteen og Slesvig, men ogsaa i den hele sydvestlige Deel af Jylland fra Veilefjord og op til den nordvestlige Deel af Limfjorden, hvis al denne Mønt ikke kunde omverles med Rigsmønt, saa vil der vistnok opstaae et betydeligt Tab for Befolkningen i disse Egne, navnlig ved den megen flette mecklenborgske Smaamønt, som man nu næsten ene maa tage tiltafte med; thi var det blot de i Hamborg og Lybeck møntede Skillinge, der vare i Circulation, da vilde Tabet ikke blive saa stort, idet denne Mønt har sin Værdi; men det er ikke blot i Hertugdømmerne og i en Deel af Jylland, at man klager over den mecklenborgske Skillemønt, men selv i Hamborg har der i de senere Aar været klaget derover, og det har derfor været en Gjenstand for Forhandling at kunne skaffe sig selv i Hansestæderne et tilstrækkeligt Forraad af bedre Skillemønt. Jeg vil derfor henstille det Spørgsmaal til den ærede Finantsminister: hvorvidt Indkaldelsen skal gaae, om den skal strække sig til den af Regjeringen selv i ældre Tider udstedte Mønt, og da til den gamle danske Courantkillemønt, hvoraf vi endnu foruden de allerede nævnte Fireogtyve Skillinge have endeel, ikke blot de gamle Kobbernesteskillinge, men ogsaa andre, navnlig 8 Skilling dansk Courant fra Christian den V og Frederik den IV Tider, eller om den tillige skal strække sig til al fremmed Skillemønt, saa at denne paa eengang kan ophøre at være

et Betalingsmiddel mellem Mand og Mand; thi uden en saadan Forholdsregel vil der vistnok forvoldes et overordentligt stort Tab, ikke blot i Holsteen og Slesvig, men ogsaa i hele det sydlige og vestlige Jylland; eller ogsaa maa Befolkningen, for at undgaae et saadant Tab, vedblive at bruge den gamle Courantberegning, hvorved Rigsmønten bliver ligesaa ukjendt og ubrugelig som Rigsbankmønten.

Jagerslev: Hvad der har givet mig Anledning til at begjære Ordet, var en Ytring, som blev fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Balsfreds (A. Hage) angaaende denne Maaling af Lybske Skilling i pægleviis. Jeg har vel hørt fortælle, at overmodige Prangere og nogle overmodige Landmænd engang paa et stort Dvægmarked skulle have spillet Kort om Lybske Skillinge i pægleviis. At noget Saadant er paaseret, har rulleret som et Rygte i Jylland, men om det er sandt, det veed jeg ikke, ligesom jeg heller ikke veed, hvor det skal være paaseret, men at det maa være noget Saadant, som har givet Anledning til, at Sligt er bragt paa Bane her, maa jeg dog formode, da man dog ellers ikke pleier at besylde Syden for at rutte saa overmaade stærkt med Penge. Man har talt om, hvad Tab det vilde medføre at reducere denne Courantmønt, hvoraf der gaaer saa Meget i Jylland; men jeg tror, at det omtrent vil være umuligt at holde den fremmede Mønt ude; thi hvorledes kommer den ind? De større Handlende, som opkjøbe enten Heste eller Creature i større Partier, bringe Creditiver med paa Handelshuse, som de omsætte i Provindserne og betale paa den Maade med Landets Penge; men foruden dem kommer der en stor Mængde Handlende i Jylland, som for Størstedelen ere bosatte enten i det nordlige Slesvig eller iden sybligste Deel af Jylland. De kjøbe 2den og 3die Klasse deels af Heste og deels af Dvæg, som man har til Sælg, og ere i Regelen velkomne Kjøbere; men Enhver, som sælger til dem, veed forud, at de kun betale med „Lybskere“, som man i Almindelighed kalder dem. Idet man handler med dem, veed man altsaa, hvad man vil modtage i Kjøbesum; men desuagtet tager man ikke i Betænkning at indlade sig med dem,